

عنوان مقاله:

مقابله با تخریب های زیست محیطی ناشی از پراکنده رویی شهری با استفاده از رویکرد نوین کد هوشمند (مطالعه موردی شهر قزوین و محیط پیراشهری)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 16، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

فرخ مشیری - دانشگاه شهید بهشتی

آسیه نیک بین - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

اهداف: افزایش جمعیت از یک سو و بروز الگوهای توسعه ای ناپایداری چون پراکنده رویی شهری از دیگر سوی سبب ساز پیدایش معضلات مختلفی به ویژه تخریب های زیست محیطی شده است. یکی از نمونه های پراکنده رویی کشورمان، شهر قزوین است که با گسترش پراکنده خود موجب تخریب زیست محیطی عناصر ارزشمندی چون باغات هزار ساله قزوین با قابلیت ثبت جهانی و همچنین زمین های کشاورزی مرغوب اطراف شهر شده است. پژوهش حاضر در پی مقابله با پدیده پراکنده رویی و تخریب های زیست محیطی ناشی از آن است. روش: کد هوشمند به عنوان رویکردی نوین جهت مقابله با پراکنده رویی مطرح شده است. پژوهش حاضر بر مبنای دستورالعمل کد هوشمند مدلی ارائه می دهد و بر اساس آن به کدبندی شهر قزوین و محیط پیراشهری آن می پردازد. این نقشه کدبندی مانع تخریب های زیست محیطی شده و راهکارهایی را در این زمینه ارائه می دهد. یافته ها: مدل پیشنهادی این پژوهش دارای سه سطح منطقه ای، محلی و بلوک است. از آنجا که راهکارهای سطح منطقه ای بر حفاظت زیست محیطی متمرکز است به برنامه ریزی در این سطح اکتفا می کنیم. طبق مدل پیشنهادی حوزه مرکزی مجموعه شهری قزوین را به عنوان محدوددهمگن برنامه ریزی انتخاب می کنیم. با استفاده از مدل هلدن مشخص می شود ۵۶٪ از رشد شهر مربوط به رشد افقی و اسپرال قزوین است. در نهایت شش سطح بر مبنای ویژگی های محیط زیستی و قابلیت های توسعه ای در محدوده مورد نظر مشخص می شود. نتیجه گیری: راهکاری که کد هوشمند برای جلوگیری از تخریب باغات ارزشمند قزوین ارائه می دهد انتقال حق توسعه است، بر مبنای نقشه منطقه ای روستای چوبیندر در جنوب قزوین گزینه مناسبی بدین منظور است.

کلمات کلیدی:

پراکنده رویی شهری، تخریب زیست محیطی، کد هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1351090>

